

**در باره زندگی رفیق
اسدالله بشر دوست****تجمع کارگران اخراجی کارخانه سیمان
دهلران در مقابل دروازه ورودی شهر!**

چریک فدائی خلق رفیق اسدالله بشر دوست یکی از فرزندان دلیر گیلان بود که در اولین ماه های آغاز مبارزه مسلحانه به آن پیوست و فعالانه در جهت پیشبرد اهداف آن شرکت جست. او اهل لاهیجان بود و تا قبل از مخفی شدن، در دانشسرای عالی به تحصیل اشتغال داشت. در سال ۵۰ به دنبال دستگیری هایی که در لاهیجان به دلیل فعالیت های چریکهای فدائی خلق صورت گرفت، رفیق اسدالله تحت پیگرد نیرو های امنیتی رژیم شاه قرار گرفت و اجباراً زندگی مخفی خود را شروع کرد. رفیق اسدالله در شرایطی اجباراً به زندگی مخفی روی آورد که ارتباطش با سازمان قطع شده بود. در چنین شرایط دشوار، وی دور از چشم ساواک موفق شد کاری برای خود دست و پا کرده و به عنوان یک کارگر ساده مشغول به کار شود. او که در جریان مطالعات مارکسیستی اش دردها و رنج های کارگران را شناخته و درک کرده بود، حال در میان کارگران و در کنار آنها امکان می یافت تا این دردها را با گوشت و پوست خود نیز لمس کرده و در عین حال با مسایل و مشکلات اجتماعی و سیاسی کارگران از نزدیک آشنا گردد. به واقع، این دوره از زندگی رفیق اسدالله، برای وی حکم آموزگار راستینی را داشت که برای ادامه راه دشوارش به او درسهای زیادی آموخت. پیش از این او در تجربه زندگی خود پی برده بود که دیکتاتوری ذاتی نظام سرمایه داری وابسته حاکم بر کشور، به کارگران اجازه نمی دهد که متشکل شده و با قدرت تشکل خود مطالبات برحقشان را فریاد زنده، حال او در جریان زندگی کارگری

ادامه در صفحه ۳

بر اساس گزارش روز دوشنبه یکم شهریور ماه، ۴۳ کارگر اخراجی کارخانه سیمان دهلران در استان ایلام که از زمان اخراج آنان از کارخانه حدود یکسال می گذرد علیرغم داشتن احکام قضایی و رای اداره کار، هنوز نتوانسته اند به مطالبات صنفی خود دست پیدا کنند. به همین منظور کارگران اخراجی روز یکشنبه ۳۱ مرداد ماه به همراه خانواده هایشان به نشانه اعتراض به عدم دستیابی به مطالبات صنفی و مزدی خود در دروازه ورودی شهر دهلران تجمع اعتراضی بر پا کردند. در این گزارش به نقل از کارگران معترض آمده است که: کارفرما به کارگران اخراجی کارخانه سیمان دهلران که هر کدام دارای سوابق بیش از ۷ سال کار هستند گفته است "در شرایطی می توانند به کار سابقشان بازگردند که بصورت قرارداد موقت در کارخانه کار کنند". این در حالیست که پیش از این، نوع قرارداد کار کارگران بصورت دائمی بوده و کارفرما حق اخراج آنها را نداشته است.

با شلیک مستقیم نیروهای انتظامی ۳ کولبر**در ارومیه کشته و و زخمی شدند!**

خبرگزاری هرانا روز دوشنبه ۱۵ شهریور ماه، خبر داد که دو کولبر اهل روستای سوسن آباد منطقه مرگور ارومیه، در پی شلیک مستقیم نیروهای مرزبانی جان خود را از دست دادند. بر اساس این گزارش در این جریان کولبر دیگری که اهل روستای براسب بود نیز زخمی گردید. کولبران (حمل کنندگان) به کارگران مرزی گفته می شود که برای تامین زندگی خود مجبور به حمل اجناس بر دوش خود می شوند. کولبران بیشتر در استان های آذربایجان غربی، کردستان و کرمانشاه مشغول به کار هستند. آن ها از روی ناچاری و در قبال دستمزد ناچیز اقدام به حمل کالا به مرز و انتقال کالای ورودی از نقاط غیر رسمی گمرکی به داخل می کنند.

سر سخن:

**تغییر مواد قانون کار
در جهت تشدید چپاول و
سرکوب کارگران!**

نزدیک به ۳۸ سال از حیات ننگین جمهوری اسلامی، این رژیم حافظ منافع سرمایه داران وابسته می گذرد و در این فاصله روزی نبوده که این رژیم جهت تسهیل چپاولگری های بورژوازی حاکم به ترفند جدیدی علیه کارگران متوسل نشده باشد. یکی از تازه ترین این ترفندها، تلاش دولت روحانی در جهت تغییر قانون کار می باشد. در حقیقت بورژوازی دندان گرد حاکم با ترفند های رژیم مدافع منافع خود هر بار می کوشد تا سود خود از بابت مکیدن هر چه بیشتر شیره جان کارگران را فزونی بخشد و در همان حال امکانات و قدرت کارگران برای دفاع از حقوق بدیهی خود را محدود و محدودتر سازد. در همین رابطه است که می بینیم مدتی است که دوباره مسئولین دولتی آشکارا از ضرورت اصلاح قانون کار سخن می گویند. دولت در همین راستا لایحه ای هم تحت عنوان "اصلاح قانون کار" تهیه و به مجلس ارائه کرده که در صورت تصویب آن، وضعیت معاش و زندگی کارگران از این هم که هست بدتر و سخت تر و ناامن تر خواهد شد. در عین حال تصویب این لایحه موانع "قانونی" جدیدی در مقابل مبارزات و اعتراضات صنفی آنها قرار خواهد داد. این امر در شرایطی است که به دلیل اجحافات کارفرمایان، روزی نیست که شاهد اعتصاب و تجمع اعتراضی تعدادی از کارگران مبارز در سراسر کشور نباشیم.

واقعیت این است که قانون کار فعلی جمهوری اسلامی، قانونی ضدکارگری است که در آن هر جا که امکان داشته حقوق و مطالبات طبقه کارگر لگدمال سرکوبگری جمهوری اسلامی شده است؛ اما با توجه به سابقه تاریخی و شرایط شکل گیری و مبارزات کارگران در زمان تصویب این قانون، موادی از آن پاسخگوی آزمندی های هر چه فزون یابنده تر بورژوازی ایران در شرایط کنونی نمی باشند. به همین دلیل هم در شرایط کنونی که وجود

ادامه در صفحه ۲

تغییر مواد قانون کار...

از صفحه ۱

میلیون ها کارگر بی کار قدرت مانور عظیمی برای استثمار هر چه وحشیانه تر نیروی کار را به سرمایه داران زانو صفت داده و آزمندی های باور نکردنی شان صدای اعتراض کارگران را به فریادی که سراسر کشور را درنوردیده تبدیل نموده، احساس نمی کنند که قانون کار فعلی پاسخگوی زیاده خواهی های شان هست. نباید فراموش کرد که قانون کار کنونی در طول سال ها،

مطابق نیازهای بورژوازی وابسته حاکم، توسط دولت های مختلف از "محافظه کار" گرفته تا "معتدل" و "اصلاح طلب" و... مورد "اصلاح" و "تعدیل" و "تغییر" و در واقع به نفع سرمایه داران مورد هجوم قرار گرفته بود. تنها به عنوان یک مثال می توان به دوران "اصلاحات" رجوع کرد که همه شاهد بودند که چگونه دولت خاتمی در یک اقدام اصلاح طلبانه و در واقع تبهکارانه با تغییر این قانون، بخش بزرگی از کارگران شاغل در واحدهای زیر ۱۰ نفر را اساسا از دایره شمول این قانون خارج کرد. با توجه به چنین تجربه و پیشینه ای است که اکنون بار دیگر مساله تغییر

قانون کار در دستور کار دولت "امید" روحانی قرار گرفته است.

از جمله تغییراتی که بنا به اصلاح قانون کار، قرار است در قانون مزبور ایجاد شود تغییر موادی نظیر ماده ۱۷، ۲۳، ۲۴ و... می باشد. به این صورت که لایحه نویسان دولت با افزودن تبصره هائی به مواد مزبور در تلاشند تا جایی که می توانند دست بورژوازی ایران را در سرکوب و چپاول کارگران باز بگذارند. واقعیتی که حتی با نگاهی گذرا به پیشنهادات ضدکارگری دولت روحانی جهت تغییر قانون کار، خود را به روشنی نشان می دهد.

برای نمونه ماده ۱۷ قانون کار یکی از موادی است که دولت در صدد تغییر آن می باشد. در این ماده آمده است: "قرارداد کارگری که توقیف می گردد و توقیف وی منتهی به حکم محکومیت نمی شود، در مدت توقیف به حال تعلیق در می آید و کارگر پس از رفع توقیف به کار خود باز می گردد". همان طور که می بینیم بر مبنای ماده ۱۷ قانون کار فعلی، کارگر توقیف شده در صورتی که در دادگاه محکوم نشود، به سر کار باز می گردد و کارفرما هم مجبور است او را پذیرفته و به قرارداد خود با کارگر ادامه بدهد. اما این ماده ای است که از نظر کارفرمایان که این روزها برای سرکوب اعتراضات و مبارزات کارگری از کارگران معترض شکایت کرده و شرایط بازداشت آن ها را فراهم می کنند، دیگر قابل قبول نمی باشد. با نگاهی به

اخبار کارگری در این سال ها هر کس فوراً متوجه می شود که تاکنون ده ها کارگر مجبور شده اند برای خلاصی از بازداشت، با گذاشتن قرار وثیقه سنگین، موقتا از زندان بیرون بیایند و در شرایطی که کارفرما توافقی با بازگشت آن ها به سر کار ندارد، طبق ماده فوق به سر کار خود بازگردند. به همین دلیل هم کارفرمایان وجود ماده ۱۷ را به نوعی سند حمایت از کارگران معترض محسوب کرده و خواهان "اصلاح" آن می باشند. در پاسخ به چنین درخواست کارگرسنیزانه ای است که دولت با افزودن یک تبصره به این ماده در صدد است خواست ضدکارگری

اگر به مبارزات طبقه کارگر در سال های اخیر توجه کنیم فوراً متوجه می شویم که تلاش طبقه حاکم برای ایجاد این تغییرات در قانون کار فعلی در شرایطی است که کارگران در مبارزات صنفی خود با استناد به همین مواد قانون موجود است که کوشش می کنند ناحقی ها را افساء و مطالبات خود را فریاد بزنند. درست چنین واقعیت هائی است که ضرورت تغییر قانون کار را در مقابل بورژوازی دندان گرد حاکم قرار داده است. برای نمونه با این که ما در محیط های کارگری شاهدیم که کارفرمایان دست دسته کارگران را اخراج می کنند، اما در مواقعی هم کارگران می کوشند با استفاده از تمام روزه های موجود در صدد دادخواهی برآیند. در چنین پروسه ای است که در واقعیت گاهی پس از شکایت کارگر به اداره کار از آن جا که اجحاف کارفرما همه مرزهای قانونی را عملاً درنوردیده کارمندان اداره مزبور اجباراً به برخی از کارگران حکم بازگشت به کار می دهند. گرچه در بسیاری از همین موارد نادر باز هم کارفرما کمترین تعهدی به بازگرداندن کارگران به کار و یا اعاده حقوق قانونی آن ها ندارد، اما حتی درگیر شدن در چنین پروسه "دست و پاگیر" از زمره مسایلی است که اصلاً به مذاق بورژوازی چپاول گر حاکم خوش نمی آید.

کارفرمایان و سرمایه داران را اجابت نماید. پیشنهاد اصلاحی دولت چنین است که: "چنانچه توقیف کارگر منجر به مجازات سه ماه حبس یا بیشتر شود، کارفرما می تواند قرارداد کار کارگر را با پرداخت حق سنوات به ازای هر سال سابقه کار معادل یک ماه آخرین حقوق، فسخ نماید. در صورت مجازات کم تر از میزان فوق یا سایر مجازات ها، کارگر بدون دریافت حق السعی به کار سابق باز می گردد."

می بینیم که در اصلاحی که قرار است صورت بگیرد کارگر در صورتی که قرار باشد به سر کار باز گردد اولاً تحت هیچ عنوانی حقوق اش که در این پیشنهاد به "حق السعی" تبدیل شده دیگر به او تعلق نمی گیرد. مهم تر این که کارگری که از او شکایت شده چون عملاً ابزاری برای دفاع از خود ندارد قرارداد کارش در معرض خطر فسخ قرار می گیرد. در واقع این تبصره، برای بررسی قرارداد شغلی کارگر و فسخ آن، منتظر حکم نهایی دادگاه نمی ماند. اگر کارگری سه ماه یا بیشتر در توقیف باشد، پس از بازگشت بی کار است. روشن است که با چنین تغییراتی کارگران هر چه بیشتر در محاصره شرایط برده وار و استثمارگرانه ای قرار می گیرند که حتی بیشتر از گذشته قدرت هر گونه اعتراض - حتی برای دریافت حقوق معوقه - در محیط کار را از آنان می گیرد؛ چرا که چنین اعتراضی آن ها را با خطر شکایت کارفرما مواجه می سازد که معنی

آن همانطور که تجربه کارگران نشان می دهد حمایت بی قید و شرط نیروی انتظامی از آنها می باشد.

در این صورت می توان متصور شد که هر گونه اعتراض و اقدام جمعی و یا حتی فردی کارگران برای احقاق حقوق خود در محیط کار مانند اعتصاب و تحصن و تجمع، کارگران را در معرض اخراج و شکایت کارفرما و همچنین زندان و محاکمه و نهایتاً خطر از دست دادن کار برای همیشه و نابودی معاش خود و خانواده های شان قرار خواهد داد. با تغییر و عملی شدن این به اصطلاح اصلاحات در قانون کار فعلی، چماق سرکوب و ارباب با

استناد به قانون هر چه بیشتر بر سر کارگران ستمدیده و مبارز فرود خواهد آمد.

یکی دیگر از موادی که در قانون کار قرار است اصلاح شود ماده ۲۳ می باشد. ماده ای که بر اساس آن کارفرمایان ملزم به تشکیل پرونده بیمه اجباری برای کارگران شده اند. پیشنهاد های اصلاحی دولت در لایحه مزبور در نظر دارد تا کارگران را خارج از حمایت های سازمان تامین اجتماعی قرار دهد. اگر تا دیروز کارگزاران دولت می کوشیدند منابع و

درآمدهای سازمان تامین اجتماعی که بخشی از دسترنج کارگران بود را بالا بکشند حال در پوشش این پیشنهاد می خواهند اساساً کارگران را از شمول چنین بیمه ای خارج سازند. در شرایطی که حتی با وجود این بیمه اکثریت قریب به اتفاق کارگران در فقر و محرومیت و گرسنگی دست و پا می زنند. قطع این حمایت های قطره ای از کارگران، جنایت دیگری ست که حیات و هستی آن ها را هر چه بیش تر در مرداب نیستی غوطه ور خواهد کرد.

پیشنهادهای اصلاحی دولت همچنین شامل ماده ۲۴ هم می شود. بر مبنای این ماده نحوه محاسبه و پرداخت سنوات پایان کار کارگران مشخص شده است. اما تبصره های پیشنهادی دولت روحانی در نظر دارند محدودیت های جدیدی در خصوص حق دسترسی کارگران به مزایای قانونی سنوات پایان کار ایجاد کنند. بر اساس این اصلاحات، کارفرمایان موظفند حق سنوات کارگران دارای قرارداد موقت یا غیرموقت (دائم) را به حساب های سپرده بلندمدت که نزد بانک ها یا موسسات مالی و اعتباری مورد تأیید شورای عالی کار به نام کارگر افتتاح می شود واریز کنند. اما نکته جالب این اصلاح این است که کارگر جز در موارد پیش بینی شده در آیین نامه اجرایی این ماده و صرفاً در زمان بازنشستگی یا از کارافتادگی کلی، مجاز به برداشت از این حساب نخواهد بود. یعنی عملاً کارگر از برداشت دسترنج خود در هر زمان که خود به آن احتیاج داشته باشد محروم خواهد شد. به این ترتیب مساله سنوات

کار کارگران هم به ضرر آن‌ها تغییر می‌کند. به خصوص که بر اساس این پیشنهاد قرار است آیین‌نامه اجرایی این ماده با پیشنهاد شورای عالی کار به تصویب وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی برسد.

از سوی دیگر اگر به مبارزات طبقه کارگر در سال‌های اخیر توجه کنیم فوراً متوجه می‌شویم که تلاش طبقه حاکم برای ایجاد این تغییرات در قانون کار فعلی در شرایطی است که کارگران در مبارزات صنفی خود با استناد به همین مواد قانون موجود است که کوشش می‌کنند ناحقی‌ها را افشاء و مطالبات خود را فریاد بزنند. درست چنین واقعیتی هائی است که ضرورت تغییر قانون کار را در مقابل بورژوازی دندان گرد حاکم قرار داده است. برای نمونه با این که ما در محیط‌های کارگری شاهدیم که کارفرمایان دست‌دسته کارگران را اخراج می‌کنند، اما در مواقعی هم کارگران می‌کوشند با استفاده از تمام روزنه‌های موجود درصد دادخواهی برآیند. در چنین پروسه‌ای است که در واقعیت گاهی پس از شکایت کارگر به اداره

کار از آن‌جا که اجحاف کارفرما همه مرزهای قانونی را عملاً درنوردیده کارمندان اداره مزبور اجباراً به برخی از کارگران حکم بازگشت به کار می‌دهند. گرچه در بسیاری از همین موارد نادر باز هم کارفرما کم‌ترین تعهدی به بازگرداندن کارگران به کار و یا اعاده حقوق قانونی آن‌ها ندارد، اما حتی درگیر شدن در چنین پروسه "دست و پاگیر" از زمره مسائلی است که اصلاً به مذاق بورژوازی چپاول گر حاکم خوش نمی‌آید.

در شرایطی که سرمایه داران در چارچوب نظام استثمارگرانه موجود با برخورداری از آزادی کامل، کارگران را هر وقت که خواستند اخراج و ماه‌ها حقوق آن‌ها را پرداخت نمی‌کنند، روشن است که چنین قوانین دست و پاگیری هم باید حذف شوند. برای همین هم کارفرمایان مفت‌خور از دولت حامی‌شان خواسته‌اند که این مشکل را به طریقی برای شان حل نماید. لایحه ارائه شده از سوی دولت به مجلس درست در پاسخ به همین خواست و حل این موارد "دست و پاگیر" می‌باشد.

شکی نیست که تصویب این قوانین کارگر ستیز نشان دهنده وحشت و کابوس فزاینده گریبانگیر سرمایه داران از چشم انداز تداوم و رشد مبارزات کارگران می‌باشد. اما تجربه زندگی ثابت نموده که گرچه تصویب روزافزون قوانین ضدکارگری جزئی از وظایف ضدحلقی رژیم جمهوری اسلامی برای پاسخ به نیازهای نظام بورژوازی وابسته به امپریالیسم حاکم بوده و می‌باشد و گرچه تصویب این قوانین بندهای بیشتری را به دست و پای کارگران می‌بندد، اما حتی اجرای این قوانین یادآور شرایط دوران برده داری نیز قادر به توقف مبارزات کارگران نخواهد بود.

مبارزات طبقه کارگر ایران با سرمایه داران و رژیم جمهوری اسلامی یکی از عوامل مهمی است که در بطن خود شرایط واقعیت یافتن یک انقلاب اجتماعی را مهیا ساخته و دیر یا زود بساط ظلم و بیداد حاکم را به گورستان تاریخ خواهد سپرد.

در باره زندگی رفیق اسدالله بشردوست ... از صفحه ۱

خود این واقعیت را به طور ملموس درک می‌کرد. چرا که می‌دید که هیولای سهمگین سرنیزه چگونه صفوف کارگران را پراکنده ساخته و امکان سازمان یابی طبقاتی را به آنها نمی‌دهد. او که به خط مشی مبارزه مسلحانه ایمان داشت، در شرایطی که این خط مشی اساساً برای رهایی همین طبقه تدوین شده بود، حال در میان کارگران امکان می‌یافت که آموخته‌های خود از تئوری مبارزه مسلحانه را در جریان تجربه کار و مبارزه آنها محک زده و بیش از پیش بر درستی آن پای فشارد. بعد از اینکه رفیق اسدالله ارتباطش دوباره با سازمان برقرار شد تجارب غنی‌ای که در پوشش زندگی کارگری پیدا کرده بود را بصورت تدوین شده در اختیار سازمان قرار داد که در شناسایی فزونتر واقعیت‌های اجتماعی، هر چه بیشتر به رفقا کمک کرد. متأسفانه جزوه تدوین شده توسط او نشر بیرونی نیافت و اکنون نسخه‌ای از آن در دسترس نیست. رفیق اسدالله از زمانی که ارتباطش با سازمان قطع شد تا مقطعی که سرانجام در سال ۵۱ موفق شد که با سازمان چریک‌های فدائی خلق ایران مجدداً ارتباط برقرار نماید در حالیکه به کار کارگری مشغول بود اما لحظه‌ای از تلاش برای سازماندهی نیروهای کمونیست و مبارزی که می‌شناخت و کسانی که در جریان کار با آنها آشنا شده بود باز نمی‌ماند. او که بیش از یکسال به علت قطع ارتباط از سازمان به تنهایی فعالیت میکرد به عنوان یک چریک در تلاش بود تا روابط لازم برای ادامه مبارزه را سازمان دهد و در این مدت توانست یک واحد چریکی فعال بوجود آورد. با توجه به کوشش‌های رفیق هنگامی که بالاخره ارتباط رفیق با سازمان دوباره برقرار شد موقعیت این واحد علیرغم امکانات محدودی که داشت به جایی رسیده بود که در صدد تدارک حملاتی به دشمن بود. پس از برقراری ارتباط مجدد با سازمان رفیق بصورت یک عضو فعال در چهار چوب فعالیت‌های سازمانی مشغول کار شد و با توجه به امکاناتی که از قبل فراهم کرده بود حوزه فعالیتش در شهر اصفهان قرار گرفت.

در آذر سال ۵۱ رفیق اسدالله هنگامیکه قصد داشت به خانه یکی از آشنایانش برود، با نیروی سرکوب رژیم مواجه و درگیر شد و طی یک برخورد شدید مجروح و دستگیر گردید. رژیم ددمنش شاه در ۸ آذر سال ۵۱ در روزنامه هایش به دروغ از کشته شدن وی خبر داد. قصد دستگاه امنیتی شاه این بود که هم وی را عامل برخی فعالیت‌های چریک‌های فدائی خلق نشان داده و قدرت نمائی کند و هم فرصت یابد با اعمال شکنجه‌های وحشیانه اطلاعات مفیدی به زیان سازمان چریک‌های فدائی خلق از وی کسب نماید. ولی رفیق یک قهرمان مقاومت بود و علیرغم شکنجه‌های شدیدی که بر او اعمال کردند، اسرار مردم را فاش نساخت و سرانجام زیر شکنجه‌های وحشیانه ساواک به شهادت رسید. در زمانیکه رفیق در شکنجه‌گاه رژیم بود بارها او را به سایر دستگیر شدگان نشان می‌دادند تا او از حد اطلاعات ساواک مطلع شده و اطلاعات خود را در اختیار بازجویانش بگذارد، ولی او با تن شکنجه شده و مجروح اش همواره از این فرصت‌ها سود می‌جست تا با رفتارهای سایرین را به مقاومت در برابر شکنجه‌گران دعوت کند. تلاش رفیق اسدالله بشردوست این بود که از راه‌های گوناگون، حتی در زمان اسارت، روحیه زندانیان را تقویت کند. او با مقاومت‌هایش در مقابل دشمن به زندانیان دیگری که او را میشناختند روحیه می‌داد تا در زیر شکنجه، راه‌های انقلابی خویش را پنهان نگه‌دارند و در عین حال بکوشند تا رفتار و اعمالشان در مواجهه با نیروی دشمن در زندان قوی و مبتنی بر ایستادگی باشد. بدین ترتیب رفیق اسدالله بشردوست در چنگال دژخیمان ساواک نیز سمبل ارزش‌های مبارزاتی و روحیه تسلیم‌ناپذیر چریک‌های فدایی خلق بود. رفیق اسدالله یکی از مبارزینی بود که تیرنگ‌های دشمن در دوران بازجویی را با شکست مواجه ساخت و بار دیگر ثابت کرد که دشمن در مقابل مبارزین با ایمان تا چه حد عاجز است، و چگونه میتوان با مقاومت و مبارزه مستمر شیوه‌های رنگارنگ سرکوب دشمن را از کار انداخت. فداکاری‌های رفیق بشردوست این بار صمیمی کارگران، نمونه‌ای درخشان برای جوانانی است که به مبارزه روی می‌آورند تا جای خالی او و سایر رزمندگان انقلاب را در پیکار علیه دنیای ستم و استثمار پر نمایند. رفیق اسدالله بشردوست کمونیستی بود که قاطعانه به این باور داشت که مردم تحت ستم ایران بدون نابودی نظام استثمارگرانه سرمایه داری و برپائی سوسیالیسم به رفاه و آزادی و زندگی سعادت‌مند دست نخواهند یافت. او کمونیستی بود که همواره به رفقای می‌گفت: "ما باید تمام امکانات و شایستگی‌هایمان را در اختیار انقلاب رهایی بخش خلق قرار دهیم. تنها به این وسیله است که میتوانیم از اندک به انبوه برسیم و از هیچ، همه چیز بسازیم"

یادش گرمی و راهش پر رهرو باد.

کارگران روغن نباتی گلناز

در مقابل استانداری کرمان تجمع کردند!

کارگران کارخانه روغن نباتی گلناز صبح روز چهارشنبه ۲۴ شهریور ماه در اعتراض به وضعیت نامعلوم شغلی و بلا تکلیفی در دریافت مطالبات معوقه خود مقابل ساختمان استانداری کرمان تجمع کردند. کارگرانی که در این تجمع حضور داشتند می گویند: در کارخانه روغن نباتی گلناز حدود ۱۰۰۰ کارگر فعالیت دارند که در ۳ ماه گذشته دستمزد نگرفته‌اند. علاوه بر دستمزدشان، حق بیمه کارگران به تامین اجتماعی پرداخت نشده است، همچنین دفترچه‌های درمانی برخی کارگران فاقد اعتبار شده است. در این گزارش به نقل از کارگران آمده که: بی‌توجهی کارفرما نسبت به پرداخت مطالبات کارگران باعث شده تا طی ۳ ماه گذشته چندین بار کارگران مقابل کارخانه و سایر نهادهای مختلف دولتی شهر چوپار تجمع اعتراضی نسبت به وعده های دروغین کارفرما در پرداخت مطالباتشان داشته باشند.

بر اساس گزارش سایت کارگران کرمان در زمان این تجمع: مدیر کارخانه از ترس هو کشیدن کارگران و بی احترامی به وی از مخفیگاه خود بیرون نیامد و حاضر نشد رو در رو با کارگرانش به حل مشکل بپردازد. در ادامه این گزارش قید شده که: در حالیکه همه کارگران شیفت صبح کارخانه روغن نباتی گلناز مثل همیشه منتظر اتوبوس های محل کار خود بودند تا به واحد تولیدی خود بروند اما یک اتفاق ناخوشایند روح و روانشان را آزد، راننده اتوبوس هنگامی که ایستاد اعلام کرد کسی سوار نشود به جز مامورین انتظامات زیرا کارخانه تعطیل شده است. یکی از کارگرانی که شب قبل، از تعطیلی کارخانه باخبر شده بود به خبرنگار ما پیامی را نشان داد که مهر تایید بر تعطیلی این کارخانه زد این پیامک از سوی مدیر کارخانه روغن نباتی گلناز زده شده بود و چنین بود: "همکار گرامی سلام شب شما بخیر. احتراماً کارخانه از چهارشنبه مورخ بیست و چهارم تا اطلاع ثانوی به دلیل عدم تامین روغن تعطیل می باشد. بدیهی است بازگشایی مجدد حضورتان اعلام خواهد گردید. با احترام. خادمی".

از آنجا که مدیر این واحد تولیدی علیرغم فرستادن چنین پیامی برای کارگران به مدیر سیاسی استانداری کرمان گفته بود که کارگران خودشان کارخانه را بسته اند. کارگران معترض اعلام کردند که اگر ما کارخانه را بستیم برای احیاء آن به کارخانه می روییم. لذا همه ۷۰۰ نفر به درب کارخانه مراجعه کردند. خبرنگار سایت کارگران کرمان که در این حرکت حضور داشته می نویسد: هنگامی

که کارگران به کارخانه رسیدند ماموران انتظامی از ورود کارگران به کارخانه ممانعت کردند و گفتند که ما شما کارگران را نمی شناسیم. بعد هم گفتند الان کارخانه تعطیل است شما بروید فردا بیاید حضور کارگران و ترس انتظامات از ایجاد اغتشاش باعث شد مدیر کارخانه تماس های مکرری گرفته و از مسئولین بخواهد که به این روند خاتمه بدهند. سرانجام کارگران با مقاومت های بسیار به تجمع خود خاتمه دادند. گرچه انتظامات به شدت از اتفاقاتی که ممکن بود برای دستگاه های کارخانه بیافتد بیمناک بودند اما تمام تلاش خود را برای خاتمه این امر انجام داد.

تجمع اعتراضی کارگران مجموع نیشکر هفت تپه!

صبح روز چهارشنبه ۱۰ شهریور ماه شماری از کارگران نی بر مجتمع کشت و صنعت هفت تپه، در اعتراض به آنچه محقق نشدن مطالبات صنفی خود از سوی کارفرمای جدید عنوان می‌کردند در محوطه کارخانه و در مقابل ساختمان اداری این مجتمع تجمع کردند. این کارگران که بصورت رسمی، قراردادی و روزمزدی در این مجتمع مشغول کارند نزدیک به ۲ تا ۴ ماه مطالبات مزدی و حدود ۵ ماه حق بیمه پرداخت نشده طلبکارند و با وجود برپایی چند نوبت تجمع اعتراضی تا این لحظه نه مدیریت و نه مسئولان به خواسته آنها رسیدگی نکرده‌اند. کارگران واحد صنعتی مجتمع نیشکر هفت تپه در اعتراض به ادامه یافتن بلا تکلیفی و بی‌توجهی کارفرما به مطالبات صنفی‌شان، برای دومین بار در هفته جاری روز شنبه ۱۳ شهریور ماه، در مقابل ساختمان مدیریت کارخانه تجمع کردند. جمعی از کارگران مجتمع نیشکر هفت تپه در استان خوزستان روز دوشنبه ۱۵ شهریور ماه، برای چهارمین روز پیاپی در مقابل ساختمان مدیریت که در محوطه محل کارشان واقع است تجمع کردند.

یکی از کارگران این واحد تولیدی با بیان اینکه او و همکارانش بجز روزهای تعطیل پنجشنبه و جمعه به اعتراض خود ادامه داده‌اند، در خصوص خواسته‌های صنفی شان می گویند: در مجتمع نیشکر هفت تپه حدود ۱۲۰۰ کارگر رسمی و حدود ۱۰۰۰ کارگر روزمزدی مشغول کارند که هر کدام به ترتیب ۲ و ۴ ماه مطالبات مزدی عقب افتاده از کارفرما طلب دارند. کارگران معترض مجتمع نیشکر هفت تپه روز شنبه ۲۰ شهریور ماه خبر دادند که، اگرچه این اعتراضات صنفی در نهایت منجر به پرداخت

معادل یک ماه از مطالبات مزدی کارگران کشاورزی و صنعتی مجتمع نیشکر هفت تپه شد، اما در مقابل روز پنجشنبه ۱۸ شهریور ماه کارفرما تصمیم گرفت تا از ورود ۳ نفر از کارگران رسمی به داخل کارخانه جلوگیری کند. آنها همچنین افزودند: صرف نظر از وضعیت نامعلوم این ۳ کارگر، هنوز در شرایط مطالبات معوقه مجموع کارگران روزمزد و رانندگان وانت‌بارها و سرویس‌های کارکنان تغییراتی حادث نشده است.

در اعتراض به تعطیلی کارخانه ۳۰۰ نفر از کارگران پلی اکریل اصفهان تجمع کردند!

حدود ۳۰۰ نفر از کارگران شرکت پلی اکریل اصفهان روز چهارشنبه ۲۴ شهریور ماه، در اعتراض به تعطیلی این کارخانه در محوطه محل کار خود تجمعی برپا کردند. آنها می گویند: حدود ۲۰۰۰ کارگر این کارخانه ۴ ماه معوقات مزدی دارند. حدود ۶۰۰ نفر از کارگران کارخانه پلی اکریل اصفهان بار دیگر صبح روز شنبه ۲۷ شهریور ماه، در اعتراض به معوقات مزدی و نیز تعطیلی واحدهای زیر مجموعه این کارخانه مقابل ساختمان استانداری تجمع کرده‌اند. بر اساس این گزارش به نقل از کارگران آمده است که: "از آنجایی که از ابتدای ماه جاری تاکنون فعالیت کارخانه پلی اکریل متوقف شده است، با برپایی تجمع صنفی امروز نگرانی خود را از وضع پیش آمده اعلام کردیم." کارگران شرکت پلی اکریل اصفهان چندی پیش یعنی روز چهارشنبه ۱۰ شهریور ماه نیر اطلاع داده بودند که چهار ماه است که حقوقشان پرداخت نشده و در این فاصله فقط ۵۰ درصد از دستمزد اردیبهشت ماه را دریافت کرده‌اند. مدیران شرکت در مورد زمان پرداخت مطالبات مزدی هیچ وعده‌ای نداده اند و وضعیت معیشتی کارگران پلی اکریل با مشکلات بسیار مواجه است. کارگران همان موقع می گفتند: حدود ۲۰۰۰ کارگریم که به صورت رسمی، قرارداد مستقیم و پیمانکاری در پلی اکریل مشغول به کار هستیم، و با توجه به تعطیلی خط تولید، نگران سرنوشت این شرکت بوده و در حال حاضر هیچ آینده‌ای برای این قطب نساجی کشور متصور نیستیم.

تجمع ۲۰۰ کارگر

کارخانه گندله سازی اردکان!

روز یکشنبه ۲۸ شهریور ماه، بیش از ۲۰۰ کارگر کارخانه گندله سازی اردکان در استان یزد در اعتراض به حدود ۶ ماه مطالبات مزدی پرداخت نشده خود دست از کار کشیدند و در محوطه کارخانه تجمع کردند. بر اساس این گزارش، تعدادی از این کارگران بابت عیدی و سنوات سال گذشته نیز از کارفرما طلبکارند. پس از این تجمع، کارفرما به کارگران وعده داده است که تا آخر هفته جاری دو ماه از این مطالبات را پرداخت می‌کند. کارخانه گندله سازی اردکان در شهر اردکان در ۲۵ کیلومتری غرب جاده اردکان-نابین قرار دارد.

برکناری مدیر عامل چوکای تالش در پی تجمعات اعتراضی کارگران این کارخانه!

به گزارش کارگران چوکای تالش: طی حکمی که روز چهارشنبه ۲۴ شهریور ماه، از سوی مدیرعامل و عضو هیئت مدیره شرکت سرمایه‌گذاری تاپکو صادر شده است، مدیرعامل فعلی کارخانه صنایع چوب و کاغذ ایران چوکا برکنار شد. کارگران می‌گویند: پس از گذشت چندین ماه از آغاز اعتراضات صنفی کارگران ایران چوکای تالش، سرانجام یکی از مهمترین مطالبات صنفی آنان محقق شده است. بر اساس گزارش روز شنبه ۲۷ شهریور ماه کارگران کارخانه ایران چوکای تالش خواستار دریافت بخشی از مطالبات معوقه خود برای تامین خرج و مخارج مربوط به شروع سال تحصیلی فرزندانانشان شدند. آنها می‌گویند: دست‌کم بابت مطالبات مزدی ماه‌های تیر و مرداد طلبکاریم و با توجه به مخارج سنگین تحصیلی فرزندان دانش‌آموز و دانشجویانمان از کارفرما می‌خواهیم که دست کم بخشی از این طلب مزدی را پرداخت کند.

کارگران پیمانکاری واحدهای پتروشیمی بندر

امام دست به تجمع اعتراضی زدند!

صبح روز یکشنبه ۱۴ شهریور ماه، ۲۰۰ نفر از کارگران پیمانکاری شاغل در منطقه بندر امام در اعتراض به آنچه که شکایت کارفرما از تعدادی از همکاران آنها عنوان می‌شود در مقابل ساختمان دادگستری این منطقه تجمع کردند. بر اساس این گزارش، این کارگران از طریق شرکت پیمانکاری نصب و تعمیرات نیروگاه‌های خوزستان در مجموعه پتروشیمی رازی مشغول کارند و از قرار معلوم به دنبال برپایی تجمعات اعتراضی صنفی روزهای گذشته با شکایت پیمانکار برای تعدادی از همکاران آنها پرونده قضایی تشکیل شده است. در روزهای اخیر کارگرانی که در حال حاضر از سوی کارفرما مورد اتهام قرار گرفته‌اند تا چند نوبت برای پاسخگویی به مراجع قضایی احضار شده و در حال حاضر نیز با قرار کفالت همکاران خود به صورت موقت آزاد هستند.

در همین حال کارگرانی که صبح امروز یکشنبه با شکایت کارفرما برای چندمین بار به مراجع قضایی احضار شده بودند تا قرار کفالت تعیین شود، با موکول شدن تشریفات اداری به روز دوشنبه ۱۵ شهریور ماه، تمامی این کارگران به صورت موقت بازداشت و روانه زندان می‌شوند. گروهی از همکاران این کارگران که در حمایت از آنها تجمع اعتراضی مقابل دادگستری برپا کرده بودند و در نهایت با

وعده مقامات مسئول مبنی بر اینکه کارگران احضار شده آزاد خواهند شد، به تجمع خود خاتمه دادند. روز سه شنبه ۱۶ شهریور ماه، تمامی ۱۰ کارگر پیمانکاری که باشکایت کارفرمای پتروشیمی رازی برای آنها پرونده قضایی تشکیل شده بود و روز دوشنبه ۱۵ شهریور ماه، روانه زندان ماهشهر شده بودند، آزاد و به سر کار سابق خود بازگشتند.

بیش از ۱۰۰ کارگر خدماتی شهرداری منطقه ۸

اهواز، دست به تجمع زدند!

روز سه شنبه ۱۶ شهریور ماه، بیش از ۱۰۰ کارگر خدماتی شهرداری منطقه ۸ اهواز در اعتراض به معوقات مزدی و عدم پاسخگویی مسئولان شهرداری، مقابل شورای شهر اهواز تجمع کردند. کارگران می‌گویند، بین ۲ تا ۵ ماه مطالبات مزدی پرداخت نشده دارند. بر اساس این گزارش روز چهارشنبه ۲۶ خرداد ماه جاری نیز کارگران شهرداری منطقه ۴ اهواز در اعتراض به عدم دریافت معوقات مزدی تجمع اعتراضی ترتیب داده بودند که برگزاری این تجمع به بازداشت این کارگران و گشایش پرونده قضایی برای آنها انجامید، در آن زمان کارگران پس از یک روز بازداشت موقت در کلاتری روز سه شنبه ۲۵ خرداد ماه جاری به زندان سپیدار اهواز منتقل شده بودند.

تجمع اعتراضی کارگران کاشی نیلو!

بر اساس گزارشی به تاریخ جمعه ۱۹ شهریور ماه، کارگران کارخانه کاشی نیلو در نجف‌آباد استان اصفهان ۱۰ ماه حقوق پرداخت نشده دارند. کارگران مزبور می‌گویند که: حدود ۷۰۰ کارگر شاغل در این کارخانه دست‌کم بابت ۱۰ ماه دستمزد و ۱۵ ماه حق بیمه پرداخت نشده، معترض‌اند و در آخرین پیگیری‌هایی که با کارفرما انجام داده‌ایم، هیچ پاسخ قاطعی از سوی کارفرما برای دریافت مطالبات مزدی خود دریافت نکرده‌ایم. گزارش در ادامه می‌افزاید، این کارگران که سالها سابقه کار در این کارخانه را دارند، به دلیل مشکلات معیشتی بیش از این نمی‌توانند منتظر پرداخت دستمزدشان بمانند و به همین دلیل با برپایی تجمعات متعدد در مقابل نهادهای مختلف دولتی در شهرستان نجف آباد استان اصفهان خواستار رسیدگی به وضعیت خود شده‌اند. آخرین اعتراض صنفی کارگران کاشی نیلو صبح روز سه شنبه ۱۶ شهریور ماه مقابل دفتر کار یکی از اعضای هیئت مدیره کارخانه انجام شده که نتیجه‌ای در بر نداشته است.

تجمع اعتراضی آمیز کارگران تولیدی مدوار به

علت تعطیلی واحد تولیدی و معوقات مزدی!

پایگاه اطلاع رسانی بابک خبر از تجمع روز دوشنبه ۸ شهریور ماه کارگران شرکت تولیدی مدوار وابسته به شرکت سرمایه‌گذاری، در مقابل دفتر این شرکت در مس سرچشمه خبر داد و علت تجمع کارگران را معوقات مزدی و تعطیلی این واحد تولیدی عنوان کرد.

کارگران واحدهای منطقه عملیاتی پارسیان،

خواستار پیگیری مطالبات حقوقی خود شدند!

ظهر روز یکشنبه ۲۱ شهریور ماه، بیش از ۶۰ نفر از کارگران واحدهای منطقه عملیاتی پارسیان با حضور در فرمانداری شهرستان لامرد خواستار پیگیری مطالبات حقوقی خود شدند. این گروه از کارگران شاغل در منطقه عملیاتی پارسیان می‌گویند: در فیش حقوقی آنان باید آیتم‌های مزدی، ویژه شرایط کاری خاص مانند بدی آب و هوا، حق مسافت، حق ماموریت و... اضافه شود. در این گزارش به نقل از کارگران آمده است که: مجموع این آیتم‌ها بیش از یک میلیون تومان است که کارگران رسمی (تابع قوانین و مقررات استخدامی وزارت نفت) واحدهای منطقه عملیاتی پارسیان این آیتم‌های مزدی را دریافت می‌کنند. درحالی‌که کارگران پیمانکاری با توجه به اینکه در یک کارگاه و یک شرایط کاری قرار دارند از دریافت آن محروم هستند. یکی از کارگران منطقه عملیاتی پارسیان با بیان اینکه طرح طبقه بندی مشاغل در این منطقه اجرا نمی‌شود، گفت: کارگران با شرایط سختی در ارتفاع ۱۲۰۰ متری در این منطقه مشغول بکار هستند و یکی از کارگران دچار زردی شده بود و پس از آزمایش و استراحت ۱۰ روزه مشکل وی حل شد و پزشک علت زردی این کارگر را کار در ارتفاع عنوان کرد.

کارگران کارخانه قفل سازی قفل کار ۱۶ ماه

حقوق و دستمزد دریافت نکرده‌اند!

یکی از کارگران قدیمی کارخانه قفل کار البرز قزوین روز شنبه ۱۳ شهریور ماه اظهار داشت: علاوه بر تأخیر ۱۶ ماهه در پرداخت حقوق کارگران، دست کم ۳۰ نفر از کارگران قفل کار طی یکسال گذشته بیکار شده‌اند، و تعداد نیروی کار باقی مانده در این واحد تولید کننده انواع ماشین آلات صنعتی اکنون به کمتر از ۳۳ نفر رسیده است. گزارش به نقل از این کارگر می‌افزاید، کارخانه قفل کار با وجود آنکه سفارش و فروش خوبی دارد اما در حال حاضر به دلیل تامین نشدن مواد اولیه از جمله ورق و آلیاژ زاماک، تولید آن به حداقل رسیده است و همه ما نگران تعطیل شدن این کارخانه هستیم. بی‌توجهی کارفرما در پرداخت مطالبات معوقه آنها و سایر نهاد های دولتی و خصوصی باعث شده است تا آنها نگران از دست دادن شغل خود باشند.

جان باختن کارگران در حوادث کار!

معاون روابط کار و وزیر تعاون کار و رفاه اجتماعی کشور در اوایل شهریورماه جاری با ارائه آماری در خصوص حوادث ناشی از کار و مشکلات کارگران اعلام کرد که: "سالانه حدود ۱۱ هزار نفر در کشور در اثر آلاینده‌های ناشی از کار دچار بیماری می‌شوند و حدود ۲۶ هزار هم قطع عضو می‌شوند." در رابطه با سوانح حین کار در رابطه با کارگران ساختمانی نیز یکی از مهره‌های رژیم روز سه شنبه ۲۳ شهریور ماه به رسانه‌های رژیم گفت "از مجموع ۲۰۰۰ فوتی در سال گذشته ۱۲۰۰ مورد آن مربوط به کارگران ساختمانی بوده است."

کارگران بازنشسته مجتمع هفت تپه!

روز چهارشنبه ۲۴ شهریور ماه، به دنبال اعتراض صنفی چند روزه ۱۵۰ نفر از کارگران نیشکر هفت تپه که مشمول بازنشستگی با مشاغل سخت و زیان آور هستند، رئیس اداره کار شوش با حضور در جمع کارگران معترض وعده پیگیری مطالبات قانونی آنان را برای بازنشستگی داد. نامبرده سپس در گفتگو با رسانه‌ها اعلام کرد: برخی مطالبات کارگران برحق بوده اما برخی بعضاً موانع قانونی دارد که تلاش می‌شود تا مطالبات به حق و قانونی کارگران نی بر از طریق سازمان تامین اجتماعی پیگیری و مرتفع شود. کارگران مذکور که بومی منطقه شوش هستند، برخی از آنها فقط در زمان برداشت محصول نیشکر مشغول بکار بوده و حقوق و حق بیمه آنها پرداخت می‌شود اما در فصل بیکاری، حق بیمه آنان به طور مرتب پرداخت نشده و بیمه آنان با مشکل مواجه شده است.

کارگران مجتمع نیشکر هفت تپه به افزایش اجاره بهای منازل سازمانی اعتراض کردند!

کارگران این واحد تولیدی با اعلام این خبر گفتند: روز چهارشنبه ۲۴ شهریور ماه تعداد قابل توجهی از کارگرانی که در کوی سازمانی مجتمع نیشکر هفت تپه ساکن هستند در محوطه این واحد صنعتی تجمع کرده‌اند. تجمع امروز در اعتراض به افزایش اجاره بهای بیش از ۶۰۰ واحد سازمانی مستقر در مجتمع نیشکر هفت تپه صورت گرفته است. کارگرانی که محل سکونت‌شان در خانه‌های سازمانی مجتمع واقع شده، پیش از این هر یک از کارگران ساکن منازل مسکونی مجتمع نیشکر هفت تپه اجاره بهایی حدود ۱۸۵ هزار تومان به مدیریت مجتمع پرداخت می‌کردند اما اخیراً کارفرمای بخش خصوصی کارخانه با صدور بخشنامه‌ای جدید، اجاره بهای هر یک از منازل مسکونی کارگران را براساس کیفیت منازل به ۳۵۰ تا ۶۵۰ هزار تومان افزایش داده است. آنها در ادامه افزودند: مدیریت مجتمع این بخشنامه را از ابتدای مهر ماه لازم اجرا دانسته و تاکید دارد کارگران ساکن کوی سازمانی باید مابه‌التفاوت اجاره ۶ ماه فروردین، اردیبهشت، خرداد، تیر، مرداد و شهریور ماه جاری خود را نیز پرداخت کنند. کارفرما تهدید کرده کارگرانی که توانایی پرداخت اجاره منازل خود را بر اساس بخشنامه جدید ندارند، بایستی منازل خود را تا پایان شهریورماه جاری تخلیه و تحویل دهند.

مصدومیت شدید ۴ کارگر پتروشیمی مبین

در منطقه پارس جنوبی!

صبح روز چهارشنبه ۲۴ شهریور ماه، مدیرکل بحران استان بوشهر اعلام کرد در اثر آتش سوزی در ایستگاه تقلیل فشار پتروشیمی مبین در منطقه ویژه پارس جنوبی، ۴ کارگر مصدوم شدند. بنا به اعلام شرکت ملی صنایع پتروشیمی، انفجار در ایستگاه تقلیل فشار پتروشیمی مبین زمانی رخ داد که کارگران در حال تمیزکاری فیلتر در ایستگاه تقلیل فشار بودند. این حادثه منجر به تعطیلی تمامی واحدهای پتروشیمی فازهای ۱ و ۲ عسلویه شد.

جان باختن یک کارگر و مصدومیت کارگر دیگر در حین کار در کارخانه سیمان درود!

صبح روز پنجشنبه ۲۵ شهریور ماه ۲ کارگر شاغل در بخش دوپل واحد ۳ سیمان درود حین انجام رفع گرفتگی یکی از دریچه‌ها با فشار مواد مذاب سیمان دچار حادثه می‌شوند. یکی از کارگران در این حادثه با فشار مواد مذاب از ارتفاع ۵۰ متری به پایین سقوط کرده و بلافاصله جان خود را از دست می‌دهد. کارگر دوم نیز بر اثر مواد مذاب دچار سوختگی شده است.

تجمع کارگران و بازنشستگان دو کارخانه فرسخ و نازنخ قزوین، در مقابل ساختمان استانداری!

صبح روز شنبه ۱۳ شهریور ماه، جمعی از کارگران دو کارخانه فرسخ و نازنخ قزوین در اعتراض به آنچه بالاتکلیفی در دریافت مطالبات موقوفه خود عنوان می‌کردند مقابل ساختمان استانداری قزوین تجمع کردند. این کارگران که به نمایندگی از طرف تمامی کارگران باقیمانده دو کارخانه فرسخ و نازنخ در این تجمع حضور داشتند، دلیل تجمع خود را بی توجهی کارفرما در پرداخت مطالبات مزدی و بازنشستگی کارگران بعد از تعطیلی کارخانه اعلام داشتند و گفتند، دستمزد آنها از سال ۸۸ و سنوات بازنشستگی همکاران بازنشسته آنها از سال ۹۰ به تاخیر افتاده است. بر اساس این گزارش، کارگران این دو کارخانه چندین بار در خصوص بالاتکلیفی در وضعیت شغلیشان و جهت دریافت مطالبات قانونی خود مقابل دفتر مقامات مسئول در تهران و استان قزوین دست به تجمع زده‌اند، اما متأسفانه تاکنون با بی‌توجهی مسئولان مواجه گشته‌اند.

تجمع اعتراضی ۷۸ کارگر شهرداری لوشان به دلیل عدم پرداخت ۴ ماه حقوق!

کارگران خدماتی شهرداری شهر لوشان در گیلان روز سه شنبه ۲۳ شهریور ماه اعلام داشتند که حدود ۷۸ کارگرشاغل در مجموعه‌های شهرداری لوشان و سازمان‌های وابسته به آن هنوز دستمزد ماه‌های خرداد، تیر، مرداد و ماه جاری خود را دریافت نکرده‌اند. جدا از موضوع به تاخیر افتادن مطالبات مزدی، حدود ۲ ماه است که حق بیمه آنها به سازمان تامین اجتماعی واریز نشده است. کارگران همچنین می‌گویند: مشکلاتی که در زمینه پرداخت دستمزد بوجود آمده زندگی آنان را بسیار سخت کرده بطوریکه می‌توان گفت برخی از همکارانمان حتی توان مالی خرید یک قرص نان را هم ندارند. در ادامه بی توجهی مسئولین و شهرداری منطقه، صبح روز دوشنبه ۲۹ شهریور ماه کارگران در اعتراض به معوقات مزدی خود و به نشانه اعتراض مقابل ساختمان شهرداری تجمع کرده‌اند. حدود ۷۸ کارگر معترض می‌گویند، با تغییر شهردار که از دی ماه سال ۹۴ انجام شده است بازهم ما با مشکلات معیشتی ناشی از عدم دریافت مزد مواجهیم.

جان باختن کارگر رستوران در حین کار بر اثر برق گرفتگی در کرمان!

کارگر جوان ۱۹ ساله ای روز یکشنبه ۱۴ شهریور ماه، حین نظافت حوض آب در یک رستوران در کرمان دچار برق گرفتگی شد. کارگر نامبرده پس از حادثه، توسط نیروهای امداد به بیمارستان منتقل شد، اما به علت شدت جراحات وارده در بیمارستان جان خود را از دست داد.

تجمع اعتراضی کارگران فولاد البرز ناکستان!

در روز یکشنبه ۳۱ مرداد در جریان تجمع اعتراضی کارگران فولاد البرز در شهرستان ناکستان استان قزوین، مدیریت کارخانه در مقام کارفرما اعلام کرد که "از این پس برای حضور در کارخانه باید فرد فرد کارگران یک تعهدنامه کتبی را امضاء کنند که براساس متن آن کسی حق ندارد نسبت به وضعیت موجود مزدی معترض شود". به دنبال این تصمیم سرکوبگرانه صبح روز دوشنبه یکم شهریور ماه، توسط عوامل نگهبانی کارخانه به ۱۵۰ نفر از کارگران اجازه داده نشد تا طبق روال همیشه وارد محل کار خود بشوند. تعدادی از کارگران این واحد صنعتی با اعلام این خبر اظهار داشتند کارگران در واکنش به این رفتار کارفرما برای دومین روز متوالی تجمع اعتراضی برپا کردند. روز سه شنبه ۲ شهریور ماه به دنبال دو روز تجمع اعتراضی سرانجام به دنبال توافق بین کارفرما با کارگران و پس از امضای یک توافقنامه تجمع اعتراضی به پایان رسید. به نقل از کارگران معترض این واحد صنعتی، طبق توافق کتبی که با میانجی گری برخی مسئولان شهرستان بین کارگران و کارفرما انجام شد. قرار شده که کارفرما ضمن تامین امنیت شغلی کارگران تا پایان ماه جاری یعنی روز چهارشنبه ۳۱ شهریور ماه، همه مطالبات معوقه کارگران را یکجا پرداخت کند. این توافقنامه علاوه بر امضای نمایندگان کارگران و کارفرما، به امضای برخی مسئولان شهرستانی همانند نماینده اداره کار و مقامات نیروی انتظامی نیز رسیده است.

تجمع اعتراضی ۲۸ کارگر باقی مانده فولاد زاگرس در مقابل وزارت کار در تهران!

۲۸ کارگر باقی مانده شرکت فولاد زاگرس در قروه کردستان روز دوشنبه اول شهریور ماه، برای دومین روز متوالی برای مطالبات مزدی و صنفی خود مقابل وزارت کار در تهران تجمع اعتراضی بر پا داشتند. این کارگران که اهل منطقه قروه کردستان هستند از روز یکشنبه ۳۱ مرداد ماه، در تهران حضور دارند. آنها می گویند: در حال حاضر یک سال تمام است که دستمزد نگرفته ایم و بالاترکلیفیم و در این یک سال دقیقاً ۱۸ بار برای تجمع و اعتراض به تهران آمده ایم، اما تا کنون هیچ پاسخ روشنی به ما داده نشده است. بر اساس این گزارش، شرکت فولاد زاگرس به موجب تصمیم مجمع فوق العاده ای که در اسفند ماه ۹۲ توسط سهامداران عمده برگزار شد، محل اعلام گردید. پس از برگزاری این مجمع حدود ۲۰۰ کارگر این شرکت اخراج شدند و در همان مجمع مقرر شد ۲۸ نفر از کارگران به منظور انجام امور جاری و حفظ و حراست از دارایی ها به فعالیت خود ادامه دهند و مزایای آن ها توسط سهامداران پرداخت گردد، که تاکنون اجرای این مصوبه عملیاتی نشده است. این کارگران در چهارمین روز اعتراض خود در مقابل ساختمان مجلس شورای اسلامی در تهران مبادرت به تجمع نمودند. این کارگران در شرایطی که کسی پاسخگوی مطالباتشان نیست و در تهران سرگردان شده اند می گویند که شب گذشته را در بهشت زهرا سپری کرده ایم و چون در ۳ روز گذشته از وزارت کار پاسخی نگرفتیم، چهارشنبه ۳ شهریور ماه، مقابل مجلس شورا تجمع کرده ایم. بر اساس این گزارش، نمایندگان کردستان در مجلس شورا از وزیر کار خواسته اند که پاسخگو باشد و در اسرع وقت، وضعیت کارگرانی را که پس از انحلال کارخانه بالاترکلیف رها شده اند و به دلیل خلف وعده سهامداران، یک سال است که هیچ درآمدی نداشته اند را مشخص کند. گزارش همچنین افزود، علیرغم وعده های مثبت وزیر کار، سهامداران حاضر به پرداخت هیچ بخشی از مطالبات معوقه کارگران فولاد زاگرس نیستند.

۳۰ کارگر شاغل کارخانه تولید روغن

"شاد گل" اخراج شدند!

روز دوشنبه ۸ شهریور ماه تعدادی از کارگران اخراجی کارخانه روغن "شادگل" در شهرک صنعتی خیام در شهرستان نیشابور اعلام داشتند که اخیراً ۳۰ کارگر کارخانه اخراج شده اند. کارگران می گویند تا پیش از این اتفاق حدود ۷۰ کارگر در کارخانه کار می کردند اما از ابتدای شهریور ماه جاری به دلیل آنچه از سوی کارفرما رکود بازار فروش محصولات عنوان می شود، در قالب یک گروه ۳۰ نفره با نزدیک به ۱۰ سال سابقه کاری از کار بیکار شدیم. بر اساس این گزارش کارفرمای این واحد تولیدی مدعی است توان پرداخت به موقع حقوق حدود ۷۰ کارگر شاغل در کارخانه را ندارد، به همین دلیل با اخراج کارگران قصد کاهش هزینه های جاری کارخانه را دارد. این در حالی است که پیشتر کارفرما از روز جمعه ۱۵ مرداد ماه، کارخانه را به بهانه تعطیلات تابستانی تعطیل کرده بود و از آن زمان تاکنون نیز این واحد صنعتی به دلیل آنچه که انجام تعمیرات عنوان می شود، تعطیل باقیمانده است. گزارش به نقل از کارگران اخراجی می افزاید، از مجموع همکاران باقی مانده آنها تنها حدود ۲۰ نفر تقریباً به صورت روزانه در محل برای انجام کار های تعمیراتی حضور دارند و در مقابل سایر کارگران باقیمانده هنوز نمی دانند که قرار است توسط کارفرما چه کاری برعهده آنها محول شود.

تجمع اعتراضی ۳ روزه کارگران

کارخانه آذریت تبریز در تهران!

کارگران کارخانه آذریت تبریز که از روز شنبه ۳۰ مرداد ماه، ۳ روز متوالی مقابل ساختمان هلدینگ سیمان فارس و خوزستان در تهران تجمع کرده بودند با وعده پیگیری مشکلاتشان به تبریز بازگشتند. یکی از کارگران با اعلام

این خبر اظهار داشت، پس از ۳ روز اقامت در تهران برای اعتراض به دریافت نکردن دست کم ۹ ماه حقوق و بالاترکلیفی در وضعیت شغلیمان، در نهایت روز دوشنبه یکم شهریور ماه، در جلسه مشترکی که میان نمایندگان کارگری با اعضای هیئت مدیره و رئیس هلدینگ فارس خوزستان برای رسیدگی به مشکلات پیش آمده برگزار شد، قرار شد تا طی دو هفته آینده برای مشخص شدن تکلیف نهایی کارخانه آذریت و کارگزارش جلسه دیگری توسط هیات مدیره برگزار شود. بنابراین با دریافت قول مساعد از اعضای هیئت مدیره به محل کارمان در تبریز بازگشتیم. در این گزارش به نقل از این کارگر در ادامه آمده است که: بعد از توقف فعالیت کارخانه قرار بود کارفرما هر ماه مطالبات ما کارگران را تا مشخص شدن وضعیت کارخانه پرداخت کند. علیرغم مشخص نشدن وضعیت کارخانه بعد از گذشت یکسال الان ۹ ماه است که دستمزد کارگران به همراه چندین ماه حق بیمه پرداخت نشده است... از اول تیر ماه جاری نیز قرارداد کار ۴۶ کارگر به اتمام رسیده و کارگران از وضعیت موجود بسیار ناراحت و نگرانند. کارگران آذریت تبریز می گویند: از بدو تعطیلی کارخانه هر روز کارگران در کارخانه حاضر می شوند. صبح روز سه شنبه ۲ شهریور ماه که از تهران به تبریز برگشته ایم به خانه هایمان نرفته ایم و مستقیماً به کارخانه آمده ایم تا حضور و غیاب شویم و در سوابق کاریمان مشکلی ایجاد نشود.

در هشتمین روز اعتراضات پتروشیمی رازی

بندر امام، ۱۰ نفر از کارگران معترض

ممنوع الورد شدند!

کارگران پتروشیمی رازی از ممنوع الورد شدن ۱۰ نفر از همکاران خود به مجتمع پتروشیمی رازی خبر داده و گفتند: در هشتمین روز از اعتراض صنفی کارگران صبح روز دوشنبه ۸ شهریور ماه، کارفرما از ورود ۱۰ نفر از کارگران به مجتمع جلوگیری کرده است. این کارگران در ۸ روز گذشته نسبت به عدم اجرای طبقه بندی مشاغل در این مجتمع اعتراض کرده اند. بر اساس این گزارش، حدود ۳۰۰ نفر از پرسنل که همه کارگران این شرکت هستند در اعتراض به ممنوع الورد شدن نمایندگان خود صبح دوشنبه پشت درب مجتمع رازی تجمع نمودند و از ورود به آن مجتمع خودداری کردند. چند نفر از ممنوع الوردی ها از کارگرانی هستند که ۳ سال پیش با شکایت کارفرما و با اتهام اخلال در نظم عمومی، به شلاق و حبس محکوم شدند. بر اساس گزارش روز سه شنبه ۹ شهریور ماه، در پی ادامه تجمع کارگران عصر روز دوشنبه ۸ شهریور ماه، با فرمان مدیریت پتروشیمی این ۱۰ کارگر وارد مجتمع شدند و به دنبال آنها، کارگرانی که تا آن لحظه در حمایت از آنها بیرون مجتمع ایستاده بودند نیز وارد محل کار خود شدند. از قرار معلوم، با وجود بازگشت همه معترضان به داخل محیط کار ظاهراً اعتراضات کارگران مجتمع پتروشیمی رازی سه شنبه ۹ شهریور ماه همچنان ادامه داشت.

تجمع ۳۰۰ کارگر معدن ذغال سنگ طزره در

مقابل ساختمان اداری این معدن در شاهرود!

کارگران معدن ذغال سنگ البرز شرقی اظهار داشتند که صبح روز شنبه ۶ شهریور ماه بیش از ۳۰۰ نفر از کارگران در محوطه این واحد معدنی تجمع اعتراضی برپا کردند. آنها می گویند بیش از ۱۰۰۰ کارگر هستیم که ۴ ماه است مزد پرداخت نشده طلبکاریم و تا این لحظه با وجود برپایی چند نوبت اجتماع صنفی و مراجعه به مسئولان مربوطه هیچ تغییری در شرایط ما ایجاد نشده است. در حال حاضر بابت دستمزد اردیبهشت، خرداد، تیر و مرداد طلبکاریم این در حالی است که کارگران دستمزد فروردین ماه خود را با تقریباً ۴ ماه تاخیر در روز سه شنبه ۵ مرداد ماه، دریافت کرده اند. کارفرما در تجمعات قبلی با حضور در جمع معترضان به آنان وعده داده بود که در صورت تامین مالی تا روزهای آینده بخشی از طلب مزدی آنها را پرداخت خواهد کرد اما فعلاً مدعی شده که چون خریداران ذغال سنگ هنوز به تعهدات مالی خود در برابر کارفرما عمل نکرده اند هنوز آنها بستان کارند. بر اساس این گزارش، بار دیگر کارگران با وعده کارفرمای جدید معدن طزره و اعضای شورای کارگری به کار خود بازگشته اند.

موج اخراج کارگران کارخانه رهانه

در شهرک صنعتی کاوه!

جمعی از کارگران کارخانه رهانه واقع در شهرک صنعتی کاوه در شهرستان ساوه روز سه شنبه ۱۶ شهریور ماه در یک اطلاع رسانی از موج اخراج کارگران در روزهای گذشته خبر داده و گفتند: در مرداد ماه جاری حدود ۲۰ نفر از کارگران این واحد تولید شیرآلات صنعتی اخراج شده اند و در روزهای گذشته نیز ۳ نفر از کارگران باقیمانده این شرکت تعدیل شده اند، که یکی از آنها پیش از این دو انگشت دستش را در جریان حادثه کاری در همین کارخانه از دست داده است. بر اساس این گزارش، مدیریت کارخانه بهانه‌هایی همچون کمبود نقدینگی و کاهش سطح تولید را دلیل این اخراج‌ها عنوان می کند. گزارش همچنین می افزاید: در این کارخانه حدود ۲۰۰ کارگر که ۷۰ نفر از آنها کارگر زن می باشند مشغول به کار هستند که پیش از این نیز به خاطر عدم پرداخت به موقع دستمزدها و حق بیمه و عدم پاسخگو بودن کارفرما و مسئولین دیگر در قبال وضعیت نابسامان شغلیشان، در روز جمعه ۲۱ خرداد ماه اعتراض و انتقاد کرده بودند.

میلیونی به مدیران پرداخت شود. جالب است که برغم چنین اعتراضاتی مسئول بودجه و اعتبارات شهرداری ریاکارانه گفته است که: مشکلی در پرداخت حقوق کارکنان وجود ندارد و همه به موقع انجام می شود. روز شنبه ۶ شهریور ماه، نیز گروهی از کارگران خدماتی شهرداری شهر رشت در استان گیلان، دست از کار کشیده و در اعتراض به معوقات مزدی خود مسیر سبزه میدان تا میدان شهرداری و مسیر میدان صیقلان را به نشانه اعتراض راهپیمایی کردند. کارگران خدماتی شهرداری شهر رشت می گویند، که در طی دست کم ۳ ماه گذشته دستمزد و حق بیمه آنان پرداخت نشده است و بصورت حجمی تحت مسئولیت چندین پیمانکار بدون داشتن امنیت شغلی مشغول کارند. بی توجهی پیمانکاران به پرداخت مطالبات آنها، باعث شده است تا در روزهای گذشته نیز مشابه چنین تجمع صنفی برپا شود. این در حالی است که شهرداری رشت سال جاری بیش از یک میلیارد تومان به مدیران زیر مجموعه خود پاداش داده است.

کارگران شهرداری با تهدید و اخراج

مواجه شده اند!

به گزارش بازتاب بروجرد، صبح روز شنبه ۶ شهریور ماه، ۱۵۰ نفر از کارگران شهرداری بروجرد از میدان امام تا شهرداری بروجرد راهپیمایی کرده و اعتراض خود را نسبت به چند ماه حقوق معوقه اعلام کردند و سپس در مقابل شهرداری چند ساعت تجمع کردند. متأسفانه هیچکدام از مسئولین توجهی به تجمع و خواسته های کارگران نداشتند و به صحبت ها و مشکلاتشان واکنشی نشان داده نشد و بی تفاوت از کنار آنها گذشتند. چند ساعت بعد، کارگران به سمت فرمانداری بروجرد رفته و دوباره تجمع کردند تا شاید کسی صدای آنها را بشنود و دستی برای رفع مشکلات آنها دراز شود. کارگران شهرداری بروجرد دیگر از وعده و قول هایی که اصلاً تحقق نمی یابند خسته شده اند، آنها حق و حقوق خود را می خواهند، حتی که برای آن شب و روز زحمت می کشند. یکی از اعضای شورای شهر بروجرد در گفت و گو با بازتاب بروجرد گفت: سال قبل کارگران شهرداری بروجرد در پی اعتراض به چند ماه حقوق معوقه تجمع کردند و وقتی پاسخی دریافت نکردند به سمت فرمانداری راهپیمایی کردند که متأسفانه تهدید شدند و چهار نفر از کارگرانی که در تجمع حضور داشتند از کار اخراج شدند که سه نفر از آنها با کلی دوندگی و شکایت دوباره به کار بازگشتند اما یک نفر از کارگران همچنان بیکار است. مسئولین با این کارگران به عنوان اغتشاشگر برخورد می کنند در حالی که این کارگران خواستار حق و حقوق خود هستند و مسئولین بهتر است به جای تهدید کارگران، راهکار برای حل مشکلات ارائه دهند. به گفته وی همچنین امروز زمزمه هایی شنیده می شود که کارگرانی که امروز تجمع کرده اند دیگر حق بازگشت به کار را ندارند و اغتشاشگر هستند.

تجمع اعتراضی کارگران قرارداد موقت بندر

امام و خانواده هایشان در مقابل فرمانداری!

صبح روز سه شنبه ۲ شهریور ماه حدود ۷۰۰ نفر از کارگران قرارداد موقت شاغل در واحدهای پتروشیمی بندر امام به همراه خانواده هایشان در اعتراض به آنچه که تبعیض مزدی میان کارگران رسمی و موقت منطقه ویژه امام خمینی عنوان می شود مبادرت به تجمع نمودند. به دنبال تجمع اعتراضی کارگران قرارداد موقت، روز چهارشنبه ۳ شهریور ماه معاون فرمانداری با حضور در میان تجمع کنندگان، وعده داد که ظرف مدت دو روز برای حل این مشکل پیش آمده، اقدامات لازم صورت خواهد گرفت.

تجمع اعتراضی کارگران خدماتی شهرداری

رشت در اعتراض به ماهها معوقات مزدی!

روز سه شنبه ۲ شهریور ماه، صدها کارگر خدماتی و فضای سبز شهرداری رشت در اعتراض به ماهها معوقات مزدی پرداخت نشده خود مقابل شهرداری مرکزی رشت تجمع کردند. شهرداری شرکت‌های پیمانکاری را مسئول دیرکرد در پرداخت مطالبات مزدی کارگران می‌داند و به این ترتیب بلا تکلیفی کارگران شهرداری رشت همچنان ادامه دارد. بر اساس گزارشی از این کارگران تجمع رشتگران ظهر روز سه شنبه در جلوی شهرداری مرکز به علت عدم دریافت حقوقشان بوده است. کارگران شهرداری رشت با اشاره به اینکه شهردار رشت نباید پاداش های ۲۰ الی ۳۰ میلیونی به مدیران را در اولویت قرار دهد می گویند این بی عدالتی است که حقوق کارگری که سقف آن نهایتاً یک میلیون تومان است پرداخت نشود اما پاداشهای

۴۰ هزار کودک دانش آموز به علت فقر ترک

تحصیل کرده و نان آور خانه شده اند!

به گزارش سرویس اجتماعی فردا، روز چهارشنبه ۳۱ شهریور، معاون آموزش ابتدایی مدیریت آموزش و پرورش دزفول، خبر از ترک تحصیل ۴۰ هزار دانش آموز را داد و گفت: متأسفانه و با وجود رشد خدمات آموزشی در حوزه‌های مختلف بیش از ۴۰ هزار دانش آموز دختر و پسر مقطع ابتدایی در واحدهای آموزشی مختلف شهری و روستایی شهرستان دزفول ترک تحصیل کرده‌اند. وی تأکید کرد که نبود مدارس از یک سو و عدم تامین هزینه های جاری تحصیل از سوی دیگر مانع تحصیل بسیاری از دانش آموزان شده است. به دلیل فقر و تنگدستی خانواده ها آنها به جای اینکه هزینه ای بر هزینه های زندگی خانواده شان اضافه کنند، به کاری مشغول و کمک حال آنها می شوند.

اعتصاب کارگران شرکت عمران مارون

به سومین روز رسید!

به گزارش خبرگزاری هرانا، اعتصاب کارگران شرکت عمران مارون (پروژه سدسازی) در اندیمش در پی پرداخت نشدن ۵ ماه معوقات مزدی و پاداش و عیدی سال ۹۴، که از روز یکشنبه ۷ شهریور ماه، آغاز شده بود، روز سه شنبه ۹ شهریور ماه نیز در سومین روز ادامه یافت. اعتصاب این کارگران درحالی روز سه شنبه نیز ادامه یافت که مدیر عامل شرکت عمران مارون و هم‌چنین شرکت مشاور (شرکت دزآب) به خواسته این کارگران تاکنون هیچ توجهی نکرده اند.

کارگران سدید ریخته گر، برای پیگیری

مطالبات مزدی خود به در تهران رفتند!

یکی از کارگران کارخانه سدید ریخته گر در شهرستان اسلامشهر اظهار داشت که ۶ نفر از کارگران به نمایندگی از ۴۴ کارگر کارخانه صبح روز دوشنبه یکم شهریور ماه پس از طولانی شدن روند پرداخت مطالبات معوقه خود، به دفتر مالک جدید قسمتی از زمین های واگذار شده این واحد صنعتی در تهران رفتند. بر اساس این گزارش، با توقف فعالیت تولیدی این کارخانه از ابتدای سال ۹۴، در حال حاضر ۴۴ کارگر با سابقه در بالاترین سطح به سر می‌برند و در عین حال هنوز ۱۸ ماه مزایای مزدی و بیمه ای آنها به همراه عیدی سال ۹۵ پرداخت نشده است.

کارگران شرکت پیمانکاری سایر در مقابل

فرمانداری کوهنگ، تجمع کردند!

روز چهارشنبه ۱۷ شهریور ماه، کارگران شرکت پیمانکاری سایر بیرنگان در استان چهارمحال بختیاری در ادامه بی‌توجهی کارفرما به معوقات مزدی‌شان، مقابل فرمانداری شهرستان کوهنگ دست به اعتراض صنفی زدند. کارگران شرکت پیمانکاری سایر بیرنگان که در زمینه ساختمان سدسازی و تاسیسات آبیاری در منطقه کوهنگ استان چهارمحال بختیاری فعالیت دارند، به دلیل پرداخت نشدن مطالبات مزدی‌شان از تیرماه سال ۹۴، امروز در مقابل ساختمان فرمانداری این شهرستان تجمع کردند. بر اساس این گزارش، کارگران شرکت سایر در تجمع خود خواهان آن بودند که فرماندار کوهنگ به "وضعیت معیشتی" و "بلاتکلیفی" آنها رسیدگی کند. ظاهراً فرماندار به آنها وعده‌هایی در خصوص پیگیری مطالبات‌شان داده است. پیش از این کارگران شرکت سایر تجمعات متعددی را در اعتراض به عدم پرداخت مطالبات مزدی برگزار کرده بودند که با بی‌توجهی کارفرما مواجه شده بود.

حدود ۴۰۰ کارگر پروژه قطار شهری اهواز،

۷ ماه دستمزد دریافت نکرده اند!

چهار صد کارگر نگرهبان پروژه قطار شهری اهواز صبح روز دوشنبه ۲۳ شهریور ماه، اعلام کردند که با وجود پیگیری مداومی که برای دریافت به موقع دستمزدشان انجام داده‌اند اما پیمانکار مربوطه از بهمن ماه سال ۹۴ تاکنون نسبت به انجام تعهدات مزدی خود بد حساب بوده است. جدا از مشکل کنونی، نزدیک به ۱۸۰ نفر از آنها بابت بخشی از مزایای مزدی حق سنوات، حق مرخصی، عیدی و پاداش سال‌های ۸۷ تا ۹۱ را از شرکت پیمانکاری قبلی طلبکارند. کارگران همچنین تاکید کردند که مسئولیت کنونی این کارگران از سال ۹۱ تاکنون به همان شرکت پیمانکاری که در حال حاضر مجری پروژه قطار شهری اهواز است، سپرده شد اما پیمانکار جدید نیز مانند پیمانکار سابق تاکنون در قبال آنها خوش حساب نبوده است.

گرسنگی مردم و

توجهات بی ارزش معاون وزیر کار!

به گزارش روز دوشنبه یکم شهریور ماه تأمین ۲۴، به دنبال اینکه معاون وزیر بهداشت اعلام کرد که ۳۰ درصد مردم کشور گرسنه اند، معاون رفاه اجتماعی وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی به رد این واقعیت پرداخت و گفت: خیلی از افرادی که دارای درآمد هستند، به دلیل سبک زندگی غلط دچار سوء تغذیه هستند اما آمار فقر خوراکی در ایران پایین است. نامبرده جهت توجیه این واقعیت گفت: فکر می‌کنم یک سوء برداشت عمومی وجود دارد و منظور ایشان سوء تغذیه است که البته سوء تغذیه دارای علل متعددی است و خیلی از افرادی که دارای درآمد هستند به دلیل سبک زندگی غلط و نوع خوراکی‌هایی که مصرف می‌کنند دچار سوء تغذیه هستند.

کودک کار ۱۶ ساله حین کار بر اثر برق

گرفتگی در مشهد، جان خود را از دست داد!

براساس گزارشی، ظهر روز شنبه ۱۳ شهریور ماه، کارگر فضای سبز پارک گل‌ها در مشهد تصمیم به نظافت حوضچه داخل پارک گرفت. اما وقتی کابل برقی راداخل حوضچه دید، از نگرهبان پارک خواست آن را بیرون بکشد. نگرهبان ۲۳ ساله پارک از برادر ۱۶ ساله‌اش که با او کار می‌کرد خواست که کابل را بیرون بکشد و پسر نوجوان به طرف حوضچه رفت و وارد آن شد اما همین‌که بدنش با آب تماس پیدا کرد، شروع به لرزیدن کرد و همانجا افتاد. افرادی که شاهد این صحنه بودند به کمک او شتافتند، آنها ابتدا برق را قطع کردند و پیکر نیمه‌جان وی را از داخل حوضچه بیرون کشیدند. پس از آن پلیس و اورژانس را خبر کردند و طولی نکشید که امدادگران راهی محل حادثه شدند و او را به بیمارستان منتقل کردند. معاینات اولیه در بیمارستان نشان داد که پسر نوجوان بر اثر برق‌گرفتگی جانش را از دست داده است.

۱۰۰ کارگر کارخانه پی وی سی سمنان، با ۴

الی ۹ ماه معوقات حقوقی پرداخت نشده!

تعدادی از کارگران کارخانه پی وی سی سمنان روز سه شنبه ۹ شهریور ماه، اظهار داشتند: حدود ۷۰ کارگر قدیمی شاغل این واحد صنعتی از آبان ماه سال ۹۴ حقوقی دریافت نکرده‌اند و ۳۰ کارگری که از ابتدای سال جاری در کارخانه مشغول کار شده اند نیز تاکنون ۴ ماه معوقات

مزدی خود را دریافت نکرده اند. آخرین مزدی که کارگران کارخانه پی وی سی سمنان دریافت کرده‌اند مربوط به آبان ماه سال ۹۴ بوده که تازه آنهم با ۹ ماه تأخیر در روز سه شنبه ۲۲ تیر ماه سال جاری پرداخت شده است. کارگران در خاتمه می‌افزایند: با وجود آنکه مسئولان اداره کار، سازمان تأمین اجتماعی و استانداری استان سمنان از مشکلات کارگران و کارخانه پی وی سی اطلاع دارند اما تا این لحظه در وضعیت آنها تغییری حاصل نشده است.

مطالبات مزدی ۱۰۰۰ کارگر پیمانکار

پالایشگاه ستاره خلیج فارس، پرداخت نشده!

جمعی از کارگران پیمانکاری پالایشگاه ستاره خلیج فارس در بندرعباس روز چهارشنبه ۱۰ شهریور ماه با اعلام این خبر گفتند: مطالبات مزدی حدود ۱۰۰۰ کارگر پیمانکاری این پالایشگاه از اردیبهشت ماه ۹۵ پرداخت نشده است. کارگران علاوه بر ۳ ماه مطالبات مزدی معوقه، بخشی از دستمزد و مزایای اردیبهشت را نیز نگرفته اند و با وجود مراجعات مکرر به شرکت های پیمانکاری مربوطه و کارفرمای اصلی، هیچ پاسخی در مورد زمان پرداخت مطالبات داده نشده است، مسئولان پالایشگاه به هیچ وجه در مقابل کارگران پیمانکاری، پاسخگو نیستند.

حدود ۳۰۰ کارگر معدن منگنز و نارچ قم،

۳ ماه مطالبات مزدی پرداخت نشده دارند!

بر اساس گزارش روز چهارشنبه ۱۰ شهریور ماه، کارگران معدن منگنز و نارچ در روستای نارچ در ۲۸ کیلومتری شهر قم اظهار داشتند که سه ماه مطالبات مزدی آنها پرداخت نشده است. این مطالبات مربوط به ماه‌های خرداد، تیر و مرداد سال جاری می‌باشد. گزارش برپایه این اظهارات می‌افزاید: مطالبات مربوط به کارانه و اضافه کار کارگران این معدن با تأخیر پرداخت می‌شود، به طوری که بعد از پنج ماه از شروع سال ۹۵، کارگران معدن تازه موفق به دریافت معوقات مزدی اسفندماه سال قبل خود، آنهم به دلیل تغییر مدیریت معدن منگنز و نارچ قم، شده‌اند.

مطالبات مزدی و بیمه ای ۳۰۰ کارگر خدماتی

شهرداری شوشتر، پرداخت نشده است!

یکی از کارگران خدماتی شهرداری شوشتر روز سه شنبه ۱۶ شهریور ماه خبر داد که ۳۰۰ کارگر خدماتی شهرداری شوشتر ۴ ماه است که دستمزد نگرفته اند. این کارگران که تحت مسئولیت مستقیم شهرداری در مناطق مختلف شهر شوشتر مشغول کارند، چهار ماه حقوق از کارفرمای خود طلب دارند. جدا از موضوع به تأخیر افتادن مطالبات مزدی، شهرداری به اندازه ۴ ماه دستمزد پرداخت نشده، حق بیمه آنها را به تأمین اجتماعی واریز نکرده است و تأخیر در پرداخت حق بیمه آنان باعث شده که اداره تأمین اجتماعی شوشتر از تمدید و تعویض دفترچه های درمانی آنان خودداری کند.

**برای آشنایی با دیدگاه ها و
تحلیل های چریکهای فدائی
خلق ایران از سایت های زیر
دیدن کنید:**

www.siahkal.com

www.ashrafdehghani.com

**برای تماس با چریکهای فدائی خلق
ایران با نشانی زیر مکاتبه نمایند:**

BM BOX 5051

LONDON

WC1N 3XX

آدرس پست الکترونیکی:

E-Mail:

ipfg@hotmail.com

چریکهای فدائی خلق ایران

"زمانی که فردی به فردی دیگر آسیب جسمی وارد می آورد، آن هم آسیبی که به مرگ وی بیانجامد، این را ما قتل غیر عمد می نامیم؛ و هنگامی که شخص ضارب از پیش بداند که آسیب وارده به مرگ طرف مقابل منجر خواهد شد، آنگاه عمل او را قتل عمد می نامیم. هنگامی که جامعه صد ها پرولتر را در چنان وضعی قرار می دهد که آنها به طور حتم به دام مرگی زودرس و غیر طبیعی می افتند، مرگی به همان اندازه ناشی از اعمال خشونت که مرگ در اثر شلیک گلوله و یا به ضرب شمشیر، وقتی جامعه هزاران انسان را از شرایط لازم حیات محروم ساخته و آنها را در شرایطی قرار می دهد که در آن قادر به زندگی کردن نیستند، وقتی آنها را به زور جوب قانون مجبور می سازد که در این شرایط بمانند تا مرگ که نتیجه اجتناب ناپذیر این شرایط است فرا رسد؛ وقتی جامعه می داند و به خوبی هم می داند که این هزاران نفر اجباراً قربانی این شرایط خواهند شد، و با وجود این، شرایط مربوطه را برقرار نگاه می دارد، این عمل جامعه یک نوع قتل عمد است، درست مثل قتل عمد توسط یک فرد؛ قتل پنهانی و خانفانه، قتلی که هیچ کس نمی تواند در قبال آن از خویشتن دفاع کند. قتلی که ظاهراً قتل نیست، زیرا کسی قاتل را نمی بیند، زیرا که مرگ این قربانی چونان مرگی طبیعی به نظر می آید چرا که در آن، تعرض به عمل آمده بیشتر ناشی از بی عملی ست تا انجام وظیفه. ولی در هر حال در اینجا ارتکاب به قتل عمد محرز است "

(فردریک انگلس "وضع طبقه کارگر در انگلستان")

بر قرار باد جمهوری دمکراتیک خلق به رهبری طبقه کارگر!